

De Pieter Casierstraat in Marke.

Wie was Pieter Casier

Vandenheede er in potlood staat bijgeschreven : kranzinnigengesticht Sint-Anna.

We kunnen daaruit besluiten dat de jongste zoon Omer ginds zal zijn geboren in 1908.

Het moet in die periode zijn dat Pierre Casier een nieuwe beroepsloopbaan begon als zelfstandig vertegenwoordiger in stoffen.

Toen bestond er nog geen confectie en waren er nog zeer veel kleermakers.

Misschien kwam zijn zelfstandig zijn hem beter uit in zijn bedenkelijke gezinssituatie.

Casier bezat nooit een wagen en bezocht zijn klanten in de streek met de fiets. Te Marke gearriveerd betrokken de Casiers het huis nr. 29 in de Rekkemsestraat.

In 1920 werd nog eens verhuisd naar het nummer 4 gelegen aan de overkant van de straat.

De situering op heden is in de Rekkemsestraat kant spoorweg ter hoogte van de Hemelrijkstraat, iets rechtsaf naar het einde toe, waar de spoorweg de huizenrij afsnijdt.

Casier was een fervent voorstander én kenner van de kunstmatige wereldtaal Esperanto, maar vooral een socialist in hart en nieren.

Na de Grote Oorlog, meer bepaald in 1919, werd in België het algemeen enkelvoudig stemrecht ingevoerd wat meteen de socialistische vertegenwoordiging in de politiek versterkte.

Zo ook kreeg het voornamelijk katholieke Marke voor het eerst zijn socialistische vertegenwoordigers in de gemeenteraad.

Bij de verkiezing van 1921, met als nieuwe burgemeester, de plaatstelijke brouwer Cyrille De Brabandere verschijnen er ineens twee socialisten in de gemeenteraad.

Pierre Casier en Jan Degeest (°Lebbeke 1880 - +Marke 1923)

Na de vroege dood van Degeest wordt

Constant D'hespeel (°Marke 1866- +1946) plaatsvervangend raadslid tot de volgende verkiezingen in 1926. Dan blijft alleen Casier in de gemeenteraad als socialistisch raadslid.

Pierre Casier die buiten zijn beroepsbepigheden ook verzekeringsagent was, stond vooral bekend als een zeer gematigd politiker.

Hij kon het bijvoorbeeld goed vinden met onderpastoor Louis Socquet, de dikwijls omstreden maar ook aanbeden stichter van tal van Christelijke verenigingen.

Socquet was voor hem een goed en rechtzinnig mens en dat respect was wederzijds.

Een anecdote die zijn brede kijk op de wereld illustreert is de volgende : het was Casier, de socialist notabene die ooit een voorstel deed om de Markestraat om te vormen in de E.H. Emiel Callewaertstraat.

Dat zou in feite zo geen slecht idee zijn geweest. Wat Casier misschien niet wist is dat die latere Monseigneur Callewaertstraat in die Markestraat was geboren.

Toch liet Pierre Casier niet na bijtijds de draak te steken met de kerk en zijn gewoonten.

Zo bestaat het verhaal dat op een dag, toen de processie nog uitging, Casier zijn "plaffeturen" had dichtgedaan.

Toen de processie was voorbijgetrokken kwam Casier naar buiten en vroeg verwonderd aan de burens : "Wat is er gebeurd?"

Toen de burens zeiden dat de processie was gepasseerd antwoordde Casier met een uitgestreken gezicht: "Het is toch niet mooi dat ge mij niet verwittigd hebt, zo weet ik nu eens nooit van iets! Had ik dat geweten dan zette ik een kapelletje voor mijn deur".

Een andere keer dat de stoet voorbijkwam stond Casier aan zijn deur met een lange stenen pijp met errond een grote rode strik.

Ook wordt verteld dat Casier eens moest niezen tijdens een bijeenkomst. Toen hem werd "God zegent U" gewenst, dan antwoordde Casier : "Ie mag 'ter van doen dat ie wil!"

Eén van de grote bekommernissen van Casier in zijn politieke loopbaan te

Hij werd in 1864 in de Reolettenstraat te Kortrijk geboren als Pierre Leonard Casier.

Zijn vader, Leonard Casier was pijpenmaker terwijl moeder de kost mee hielp verdienen als spellewerkster.

Op 33-jarige leeftijd huwde hij in 1897, te Kortrijk met de 20-jarige Celina Vandenheede, ook geboren en getogen te Kortrijk. Pierre werkte als letterzetter in een drukkerij.

In 1898 reeds werd in het prille gezin een eerste kindje geboren nl. Hilaire. Pas 10 jaar later, in 1908, werd het gezin Casier uitgebreid met nog een zoon nl. Omer.

Waarschijnlijk toen al had Celine, de vrouw van Pierre Casier, problemen met haar geestelijke gezondheid.

Omer blijkt uit de geboorte-akte geboren te zijn op St.-Anna.

Het gezin Casier kwam in 1910 naar Marke wonen.

Rond dat jaar merken we dat in de bevolkingsregisters bij Celine

Marke was, en dat van in het prille begin, de huisvestingskwestie. Die kwam reeds op de agenda in de gemeenteraad op 2 september 1921. Samen met zijn kameraad Degeest, maar ook vooral samen met zijn politieke opposanten van het Kristen Werkersverbond nl. Cyriel Dendooven en Gustaaf Deleersnijder zou het een strijd worden die nog jaren zou aanslepen.

Na meermaals opwerpen van de nood aan woningen voor de gewone man, herhaald in 1938, werd pas in 1947 in de gemeenteraad beslist om een plaatselijke maatschappij voor goedkope woningen op te richten.

De stugge houding van de voornaamste grondbezitters lag hoofdzakelijk aan de basis van het probleem.

Uiteindelijk gingen dan nog enige jaren voorbij vooraleer door Baron Jean de Bethune als voorzitter van "Mijn Tehuis" op 9 oktober 1952 de eerste steen van een sociale woning werd

gelegd in de Pastoor Slossestraat. Het verhaal wil dat de gezondheid van Pierre Casier een serieuze knauw kreeg toen zijn oudste zoon Hilaire verongelukte in het leger als piloot van een vliegtuig.

Hij had het al niet gemakkelijk door de ziekte van zijn vrouw en dan gebeurde dit.

Hilaire was in 1920 als vrijwilliger bij de luchtmacht gegaan, maar wanneer juist de ongelukkige jongeling aan zijn eind kwam, kon niet worden achterhaald.

Zijn tweede zoon, de veel jongere Omer, trok in 1928 ook naar de Militaire Luchtvaartschool maar werd geen piloot.

Hij huwde in 1934 met Maria Tesse uit Kortrijk en vertrok met zijn jonge bruid naar Sint-Pieters Jette waar hij wellicht werkzaam was in de telefonie en telegrafie.

Omer had de toestemming van zijn vader gevraagd én gekregen om kerke-

lijk in het huwelijk te treden. Pierre Casier overleed te Marke op 20 augustus 1935 in zijn huis in de Rekkemsestraat.

Hij werd 71 jaar oud en was de eerste Markenaar die burgerlijk, dus niet in de kerk, begraven werd.

Zijn geesteszieke vrouw Celine overleed jaren na haar man, in 1946 te Ieper.

In de gemeenteraadsverkiezingen van 1938 kreeg Pierre Casier een opvolger bij de socialisten in de figuur van Gerard Dewijn (°Harelbeke 1903-+Kortrijk 1965).

In 1975 werd in het uitbreidende Marke een nieuwe straat aangelegd met zijn naam, in het Vlaams dus niet Pierre, maar wel Pieter Casierstraat. Ze ligt dan nog wel vlakbij de Rijksschool "Het Open Groene" waarop Casier, als socialist alleszins fier zou zijn geweest.

Michel Faillie en Filip Decock